തെങ്ങുകൾ വെറും തണൽ മരങ്ങൾ!

കൃഷിക്കാരുടെ ഓർമക്കുറിപ്പുകൾ – മൂന്ന്

കരുമാത്ര ഭവാനന്ദൻ

എഴുപതുകളിൽ ഒരു ദിനപത്രത്തിന്റെ കാർഷിക പംക്തിയിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട വെണ്ടക്ക പരുവത്തിലുള്ള തലക്കെട്ടാണ് മുകളിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്നത്. ടി. തലയിലെഴുത്തു കണ്ടാൽ ഏതൊരു മലയാളിയും പെട്ടെന്നു വിരണ്ടു പോകില്ലേ?

കൃഷിയാകട്ടെ, വ്യവസായമാകട്ടെ എന്തും നാട്ടിൽ പച്ചപിടിക്കുമെന്നു കണ്ടാൽ ഉടനെ കടക്കൽ കോടാലി വയ്ക്കുന്ന നയമാണല്ലോ നമ്മുടെ സർക്കാരിന്റേത്. നെൽകൃഷി ചെയ്തു ഉടുതുണിക്ക് മറുതുണിയില്ലാതായപ്പോൾ കർഷകൻ ടി. കലാപരിപാടികൾ പത്തേപത്തേ ഉപേക്ഷിച്ച് തെങ്ങും കവുങ്ങും വച്ചു പിടിപ്പിക്കുവാനും ഉള്ളവയെ ജലസേചനം നടത്തിയും മറ്റും കൂടുതൽ ഉത്പാദനക്ഷമമാക്കുവാനും യത്നിച്ച് ഏറെ കുറേ കരപറ്റിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാലം; സുപ്തമുകുളങ്ങളുടെ പര്യായങ്ങളായ സർക്കാരും കൃഷി വകുപ്പും ഉണർന്നു. കൃഷിക്കാരനെ തന്നിഷ്ടത്തിന് കയറൂരി വിടാൻ പിന്നെ കൃഷി വകുപ്പിന് പണിയെന്ത്? സർക്കാർ വെറും നോക്കുകുത്തിയാവില്ലേ? ഉടനെ സംഘടിപ്പിച്ചു കേര വികസന കോർപറേഷനും അടക്കാ ഗവേഷണ ബോർഡും! ഏറിയാൽ, രാഷ്ട്രീയം കളിച്ചോ വല്ല അടിപിടി മോഷണക്കേസുകളിലകപ്പെട്ടോ ജയിലിൽ പോയിട്ടുള്ളതല്ലാതെ മറ്റു വിവരക്കേടുകളൊന്നും കോർപറേഷന്റെ ചെയർമാനോ മെമ്പർമാർക്കോ ആവശ്യമില്ലല്ലോ? അവരെല്ലാം തെങ്ങും കവുങ്ങും കൃഷി ചെയ്യുന്ന നാടുകൾ ചുറ്റികറങ്ങി; കൂടെ പഠന പര്യടനം കഴിയുന്നതോടെ റിട്ടയർ ചെയ്യുവാൻ പാകത്തിലുള്ള കൃഷി വിദഗ്ധരും മുത്തശ്ശികഥകളിലെപ്പോലെ അങ്ങനെ പോയി വട്ടം ചുറ്റി കറങ്ങിത്തിരിഞ്ഞു കടലും കടന്നു സംഘം മലേഷ്യയെന്നോ മറ്റോ പറയപ്പെടുന്ന ഒരിടത്ത് എത്തപ്പെടുന്നു. കടലിനക്കരെയുള്ള പേരു മുഴുവനും ക്ലിയറല്ലാത്ത ആ ദേശത്തു കണ്ട അദ്ഭുതങ്ങളുടെ കഥ സംഘത്തിലൊരുവൻ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നതിന്റെ തലയിലെഴുത്താണ് മുകളിൽ കൊടുത്തത്. ഇപ്പോൾ കാര്യം പിടികിട്ടിയില്ലേ?

പേരറിയാത്ത വിദേശത്ത് തെങ്ങുകൾ തണൽ മരങ്ങൾ തന്നെ. 'കൊക്കോ' ചെടികളുടെ സംരക്ഷണം. കൊക്കോ ചെടികൾക്ക് ചെറിയ തോതിൽ തണൽ അത്യാവശ്യമാണ്. കൂടുതലായാൽ കൊള്ളില്ല. തെങ്ങുകൾ നല്കുന്ന തണലാകട്ടെ കറക്റ്റും.

തെങ്ങു വളരുന്നിടത്തെല്ലാം കൊക്കോയും കൃഷി ചെയ്യാം. കേരളത്തിലങ്ങിങ്ങ് സർക്കാർ കൃഷിതോട്ടങ്ങളിൽ പരീക്ഷണാർഥം കൃഷി ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. തെങ്ങ് പത്തു പതിനഞ്ചു വർഷം കൊണ്ട് കായ്ച്ചു തുടങ്ങുമ്പോൾ കൊക്കോ ഒന്നര വർഷം കൊണ്ടു പൂവണിയും. കാര്യമായ പരിചരണങ്ങളൊന്നും തന്നെ വേണ്ടെന്നുള്ളതാണ് മറ്റൊരു സവിശേഷത. വല്ല കമ്പോസ്റ്റോ ചാണകമോ ധാരാളം. മരുന്നടി വേണ്ട. ചെറിയ തോതിലുള്ള രാസവള പ്രയോഗങ്ങൾ നന്ന്. ഒരു തെങ്ങിൽനിന്നു കിട്ടുന്നതിനേക്കാളേറെ ആദായം അഞ്ചു വർഷം പ്രായമാകുന്നതോടെ ഒരു ചെടിയിൽനിന്നു ലഭിക്കും. മൂന്നിരട്ടിയെന്നു കൂട്ടിക്കോളൂ. ഒരേക്കർ സ്ഥലത്തു ഏറിയാൽ എൺപതു തെങ്ങേ നില്ക്കൂ. തെങ്ങിനെ തണൽ മരമാക്കുമ്പോൾ കൊക്കോ മൂന്നൂറ്റി ഇരുപത്. അങ്ങിനെ എൺപതു തെങ്ങിൽനിന്നും മൂന്നൂറ്റി ഇരുപതു കൊക്കോ ചെടികളിൽനിന്നും കൂടി ഒരു വർഷം ലഭിക്കുന്ന ആദായം എത്രയെന്ന് കണക്കു കൂട്ടുവാൻ വിവരമില്ലാത്തവർക്ക് തൊട്ടടുത്തുള്ള കൃഷി ഓഫീസുകളെ ശരണം പ്രാപിക്കാവുന്നതാണ്. തൈനാൻ കൃഷിക്കു ശേഷം ലേശം സൗന്ദര്യപ്പിണക്കത്തിലായിരുന്ന കൃഷിക്കാരൻ രണ്ടും കല്പിച്ച് കയറി ചെല്ലുവാൻ തന്നെ നിശ്ചയിച്ചു. കഴിഞ്ഞതെല്ലാം മറന്നേക്കുക. നമുക്കിനി ഒത്തൊരുമിച്ചു മുന്നേറാമെന്ന ഭാവത്തോടെ ഓഫീസർമാർ കൃഷീവലനെ സ്വീകരിച്ചിരുത്തി വിശദാംശങ്ങളിലേക്ക് കടന്നു. ഒരേക്കർ തെങ്ങിൽനിന്നു കിട്ടാവുന്ന അറ്റാദായം (ഇന്നത്തെ താരിഫ് വച്ച്) വെറും ഏഴായിരത്തി അഞ്ഞൂറ്. തെങ്ങിന് നാലണ കണക്കിൽ അഡീഷണലായി മുന്നൂറ്റി ഇരുപതു കൊക്കോ ചെടികളിൽനിന്ന് മിനിമം കണക്കാക്കിയാൽ ഒരാണ്ടിൽ ലഭിക്കാവുന്നത് ഒരു ലക്ഷം! വെറുതെയാണോ കടലിനക്കരെ ഏതോ ഒരു നാട്ടിൽ ഒരേക്കർ കൃഷിയുള്ളവൻ മണിമാളികയും കാറും ടിവിയുമായി സസുഖം വാഴുന്നത്? അവിടെ വിളയുന്ന കൊക്കോ മുഴുവനും നമ്മളാണ് വാങ്ങുന്നതെന്നും എന്നിട്ടും ആവശ്യത്തിന് തികയുന്നില്ലെന്നും തന്മൂലം പലപ്പോഴും മിഠായി കമ്പനി ലേ ഓഫ് ചെയ്യേണ്ടി വരുന്നുണ്ടെന്നു കൂടി മനസിലാക്കിയാലോ?

ഇത്തവണ ഓഫീസർമാർ ഫീൽഡിലിറങ്ങിയില്ല. മിക്കവരും ഫീൽഡ് വർക്ക് ഡയറിയിലൊതുക്കി വീട്ടിൽ കൂടി. ഓഫീസിൽ ഇടക്കെത്തി നോക്കുമ്പോൾ കർഷകരുടെ നീണ്ടനിര. മുൻഗണനപ്രകാരം സ്റ്റോക്ക് തീരുന്നതു വരെ വിതരണം നടത്തുമെന്ന് പറയുന്ന കൊക്കോ തൈകൾക്കായുള്ള അപേക്ഷകർ! വിതരണം സൗജന്യമെങ്കിലും അർഹരെ തെരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ ചില കടമ്പകളുണ്ട്. ഒന്നാമതായി അപേക്ഷകന്റെ കൈവശമുള്ള ഭൂമി കൊക്കോ കൃഷിക്കനുയോജ്യമാണോ എന്നു മണ്ണു പരിശോധനയിലൂടെ മനസിലാക്കണം. തണൽ വൃക്ഷങ്ങളുണ്ടായിരിക്കണം. പിന്നെ, അനുവദിക്കുന്ന തൈകൾ ബ്ലാക്കിൽ തിരിമറി ചെയ്യുന്നില്ലെന്നുറപ്പു വരുത്തണം. ഓഫീസർമാർക്ക് പിടിപ്പതു പണി. ഇന്നത്തെ പോലുള്ള മറിതിരികളൊന്നും അന്നു പ്രചാരത്തിലില്ലായിരുന്നതുകൊണ്ട് സ്റ്റോക്ക് പരിമിതമായിട്ടു ചോദിച്ചവർക്കെല്ലാം തൈകൾ വിതരണം ചെയ്തു. മര്യാദക്കാരും സത്യസന്ധരുമായ കർഷകരുടെ സത്യവാങ്ങ് മൂലം മുഖവിലക്കെടുത്ത് മണ്ണു പരിശോധനയും വസ്തുനോട്ടവും സ്വന്തം വീട്ടിലിരുന്നു തന്നെ നിമിഷം കൊണ്ട് നിർവഹിക്കപ്പെട്ടു. തെങ്ങും കവുങ്ങും ഉള്ളിടത്തു മാത്രമല്ല ജാതിക്കും ഗ്രാമ്പൂവിനുമിടയിലും കൊക്കോ സ്ഥാനം പിടിച്ചു. സർക്കാർ, തന്ത്രപൂർവം നിശബ്ദമായാവിഷ്ക്കരിച്ച പദ്ധതി ക്രമേണ വിപ്ലവമായി മാറി.

'സർക്കാർ കാര്യം മുറ പോലെ' എന്നൊരു ചൊല്ലുണ്ട് ഇക്കാലത്ത്. അന്നതു തിരിച്ചാം മറിച്ചായിരുന്നു. ഒന്നൊന്നര വർഷംകൊണ്ട് കൊക്കോ ചെടികൾ പൂവണിഞ്ഞു തുടങ്ങിയതോടെ കായ്കൾ ശേഖരിക്കുവാനുള്ള സംവിധാനങ്ങളായി. കായ്കളായാലും തൊണ്ടു നീക്കി കുരുവായാലും റൊക്കം പണം കൊടുത്തു വാങ്ങുവാൻ സൊസൈറ്റികളെ ചുമതലപ്പെടുത്തി. സൊസൈറ്റികളിൽനിന്ന് മിഠായി കമ്പനിക്കാർ ഏറ്റെടുക്കും.

തുടക്കം നന്നായാൽ ഒടുക്കം വരെ നന്നാകും. മനം കുളിർപ്പിക്കുന്ന വില. ഒരു കൊക്കോ കായക്ക് സുമാർ മൂന്നു നാളികേരത്തിന്റെ വില. ഈ ബുദ്ധി നേരത്തെ തോന്നിയിരുന്നെങ്കിലെന്നാശിച്ചു പോയി.

മാർക്കറ്റ് എന്നെന്നും സ്റ്റെഡിയായിരിക്കില്ല എന്തിനും. സ്വർണ്ണത്തിനുപോലും ബാധകം. അതുപോലെ കൊക്കോയ്ക്കും കണ്ടു തുടങ്ങി സാരമല്ലാത്ത കയറ്റിറക്കങ്ങൾ. മൂന്നു വർഷമായപ്പോഴേക്കും പെട്ടെന്നൊരു കരണം മറിച്ചിൽ. ചരക്കു വാങ്ങുവാൻ പോലും സൊസൈറ്റികൾക്കൊരു മനം പുരട്ടൽ. കാരണം മറ്റൊന്നുമല്ല. ഇന്ത്യയിൽ 'കാഡ്ബറി' എന്ന കമ്പനിക്കാർക്കു മാത്രമേ കൊക്കോ വേണ്ടൂ. മിഠായി കമ്പനികൾ ഒരുപാടുണ്ടെങ്കിലും കൊക്കോക്കുരു ഉപയോഗിച്ച് ചോക്കലേറ്റ് ഉണ്ടാക്കുന്ന പണി അവർക്കു സ്വന്തം.

കാഡ്ബറിക്കാർക്ക് വേണ്ടെങ്കിൽ കൊക്കോ അട്ടത്തുവക്കാം. അല്ലെങ്കിൽ കുഴിച്ചുമൂടാം. തറവിലക്ക് മുറവിളി കൂട്ടുന്നതും വില പോവില്ല.

കാഡ്ബറി കമ്പനിക്കാർ സംസ്ഥാന സർക്കാരുമായുണ്ടാക്കിയ ചില രഹസ്യധാരണകളുടെ പരിണതഫലമാണെന്ന ദുഷ്പ്രചരണവും വ്യാപകമാകാതിരുന്നില്ല. ക്രമേണ, അഞ്ചു വർഷം കൊണ്ട് കൊക്കോ ചെടികൾ വാക്കു പാലിച്ച് നല്ല ഫലം കാഴ്ചവച്ചു തുടങ്ങിയപ്പോഴേക്കും കാഡ്ബറിക്കാർ മറുകണ്ടം ചാടി. അവരുടെ ആസ്ഥാനത്ത് എത്തിച്ചുകൊടുത്താൽ അന്നത്തെ മാർക്കറ്റ് വിലയ്ക്ക് വാങ്ങാമെന്നായി. ആസ്ഥാനമാകട്ടെ അങ്ങു ബോംബെയിലും.

അരിശം മൂത്ത കർഷകർ മേൽകീഴ് നോക്കാതെ കൊക്കോ ചെടികൾ സമൂലം പിഴുതെറിഞ്ഞു. അപ്പോഴേക്കും അരുമ കിടാങ്ങളെ പോലെ താലോലിച്ച് സംരക്ഷിച്ചു പോന്നിരുന്ന കല്പ വൃക്ഷങ്ങൾക്ക് ഗ്രഹണി ബാധിച്ച് കഴിഞ്ഞിരുന്നു. വെറും തണൽ മരങ്ങൾ! സർക്കാർ ജയിച്ചു. കർഷകർ വീണ്ടും കുത്തുപാളയെടുത്തു.